

[Aagaard]

Om EF er Det Konservative Folkepartis idé om den politiske union den, at et stadig tættere praktisk samarbejde mellem de 12 medlemslande i EF er ønskeligt. Vi lægger vægt på nationalstaternes Europa og på et åbent EF. I 1991 er vi 12, i 1995 måske 15, og – hvem ved? – efter årtusindskiftet er vi måske 20 EF-lande, og det er for os den rigtige udvikling, men vi understreger, at beslutninger så vidt muligt skal træffes så tæt på den enkelte borger som muligt.

Må jeg så til slut sige, at som nævnt er Det Konservative Folkeparti fortsat i arbejdstøjet. Efter vor opfattelse er der opgaver nok at tage fat på, og jeg understreger endnu en gang vor vilje til deltagelse i målrettede forhandlinger om fremadrettede resultater med samtlige partier, især til gavn for en øget vækst og beskæftigelse i vort land.

Sammenlignet med de muligheder, en række lande i Europa har for tilsvarende opgaver, er vort udgangspunkt utrolig stærkt, så lad os nu lægge eventuelle fordomme til side og sammen tage fat i et langt og sejt træk over de næste år og gøre det uden slinger i valsen og vise omverdenen, at også den opgave at skaffe ny vækst og beskæftigelse, vel at mærke uden at sætte allerede opnåede økonomiske forbedringer over styr, magter vi i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Regeringen har lovet, at den politik, den nu lægger frem, vil betyde, at beskæftigelsen kan bedres med 100.000 i løbet af de næste 5 år. Det synes jeg der er grund til at forholde sig meget kritisk over for, dels fordi vi jo har kendt Venstres og De Konservatives politik i en del år, og de har også haft held til at få flertal for den i en del år her i Folketinget, uden at det har løst problemerne, dels fordi det er utrolig let at løbe fra løfter, som har et så langt sigte som 5 år ud i tiden, og endelig fordi man jo må sige, at 5 år er meget lang tid til at løse – endda kun en del af – arbejdsløshedsproblemet.

Jeg er meget enig i hr. Aagaards ord om, hvor katastrofalt et problem arbejdsløsheden er også for den enkelte og for familierne, og derfor må man sige, at det jo ikke er tilfredsstillende at have et perspektiv på 5 år. Vi kan ikke gå ud og sige til arbejdsløse mennesker:

Om 5 år tror vi nok at vi måske kan gøre noget for jer. Nej, der må et meget kortere sigt ind i disse betragtninger.

Af alle disse grunde synes jeg at vi skal lade være med at tale om, hvad der sker om 5, 6 eller 10 år, og i stedet for tale om, hvad der skal ske næste år, i 1992. Derfor vil jeg opfordre hr. Aagaard til at angive et tal for, hvor meget regeringen er villig til at nedbringe arbejdsløsheden i 1992. Det synes jeg er mere interessant.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, der er grund til at sige til lykke til hr. Aagaard med hvervet som politisk ordfører. Vi betragter det som et venligsindet signal fra Det Konservative Folkeparti, og det fik jeg ikke afkræftet under hr. Aagaards tale.

Men indimellem kommer jeg i tvivl om, om man hos de to regeringspartier overhovedet erkender, hvad det er for en situation, vi står i. Hr. Aagaard sagde i sin tale, at vi fra midten af dette årti må påregne et fald i arbejdsstyrken. Jamen, hr. Aagaard, hvis vi ser på, hvad der rent faktisk er sket, så har der været et fald i arbejdsstyrken, som den er registreret, fra 1989 til 1990 og fra 1990 til 1991. Derfor står vi i en helt anden situation, end vi har gjort i de foregående 30 år, nemlig at vi for første gang har en eksplosion i arbejdsløsheden samtidig med, at arbejdsstyrken falder.

Når jeg kommer i tvivl, er det også på baggrund af en udtalelse, som statsministeren kom med til radioens nyhedsmagasin på åbningsdagen, den 1. oktober. Statsministeren sagde, at når vi stadig har arbejdsløshed, er det, fordi så mange nye grupper har meldt sig på arbejdsmarkedet.

Virkeligheden er, at i den periode, hvor arbejdsstyrken er faldet, hvor der er blevet færre på arbejdsmarkedet, er arbejdsløsheden steget med 41.000. Derfor ville jeg da godt have en kommentar om, hvilke statistikker og tal Det Konservative Folkeparti og statsministeren bygger deres oplysninger på. De ligner i hvert fald ikke dem, vi får fra officielt hold.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Må jeg sige til hr. Jes Lunde, at jeg er helt enig i, at en tidshorisont på 5 år for den, der i